

Primera valoració **Llei d'Educació de Catalunya**

El conseller d'Educació, Sr. Ernest Maragall, va presentar el divendres 16 de novembre, als mitjans de comunicació (no pas a les organitzacions sindicals) les "BASES PER A LA LLEI D'EDUCACIÓ DE CATALUNYA".

Davant d'aquestes bases USTEC-STEs vol manifestar:

- La proposta de la nova llei es basa, fonamentalment, en cinc punts: autonomia de centre, direccions amb més poder, avaluació de centres i del professorat, Servei Públic d'Educació i municipalització de l'ensenyament públic no universitari.

Aquestes mesures no són pas les més apropiades per aconseguir els objectius que la llei es planteja. Ans el contrari, acabaran agreujant la manca d'equitat actual del nostre sistema educatiu i no n'augmentaran la qualitat.

- El model d'autonomia en què es basa la llei, significa posar en marxa criteris privatitzadors en la gestió dels centres públics. En aquest aspecte, la nostra oposició és frontal. La gestió privada en els centres educatius no ha demostrat (ni a casa nostra ni en altres països on s'ha implementat) la millora dels resultats de l'alumnat i, en canvi, sí que consolida la desigualtat entre els centres i entre el professorat. Aquest concepte d'autonomia significa competitivitat, i això implica prejudicis en els sectors socials més desafavorits, ja que, a la pràctica, ningú no competeix en les mateixes condicions.
- La major part de centres no volen aquest model d'autonomia, sinó la resolució dels seus problemes quotidians. I aquests tenen a veure amb la insuficiència de recursos humans i econòmics i amb la concentració d'alumnat amb moltes dificultats. De ben poc serveix l'autonomia o els plans d'excel·lència, amb grups de 27, 33 o 42 alumnes amb característiques molt diverses.
- La capacitat de les direccions per triar el professorat afavoreix la consolidació de centres de diferents categories i de professorat en diferents condicions

laborals. Suposa una desregularització absoluta de les condicions de treball i una flexibilització dels procediments de provisió de llocs, que passarien a dependre de criteris totalment subjektius, com també els horaris i els salaris. D'altra banda, la possibilitat de contractar serveis a les empreses privades és una altra forma de privatització que també genera desigualtat entre els centres. És l'administració i no les empreses privades qui ha d'aportar tots els professionals que es necessitin.

- Els serveis públics, com és ara l'educació, han d'evitar tot tipus de discrecionalitat, personalisme i desigualtat, i s'han de basar en la transparència, tant pel que fa als recursos econòmics, com al mateix servei a oferir (igualtat d'educació per a tot l'alumnat, igualtat d'accés i de condicions laborals per a tots els seus treballadors/es). El model proposat obre vies de competència entre el professorat i dificulta la col·laboració, que és la base d'un bon funcionament pedagògic.
- El paper de les direccions dels centres és molt important i s'hauria de poder garantir que les persones que ocupessin aquests llocs fossin veritables dinamitzadors de la tasca pedagògica, sense tractar de conferir-los un caràcter de gairebé propietaris o titulars dels centres públics. El que fa falta són direccions democràtiques i claudres participatius. El treball en equip és fonamen-

tal per a una bona acció educativa.

- Respecte a l'avaluació dels centres i del professorat, no es concreta ni "qui" avaluarà, ni "què" s'avaluarà. Si el que es tracta és d'avaluar per classificar, serà molt negatiu, tendirà a imposar la submissió i autocensura i obrirà vies a la discrecionalitat i a l'arbitrarietat. El que fa falta és poder fer un bon diagnòstic, tant del sistema educatiu en general, com dels centres en particular, per tal de detectar on estan els problemes i les mancances i aportar solucions. La classificació en si mateixa no millora res, ans tot el contrari.
- Així mateix, estem totalment en desacord amb la consolidació del "Servei Públic d'Educació" i que s'incrementi l'oferta dels centres concertats. El que cal és ampliar i consolidar una xarxa pública de molta qualitat, i no pas desviar diners i donar més privilegis als centres concertats sense cap garantia que escolaritzi tot tipus d'alumnat. A dos anys de la signatura del Pacte Nacional per a l'Educació, la fractura social entre els centres públics i els centres concertats no ha disminuït en absolut.
- No és privatitzant l'educació pública, ni transvasant diners públics a les patronals privades com aconseguirem augmentar la qualitat i l'equitat del nostre sistema educatiu. Tots els indicadors (informes PISA, etc.) demostren que en els països on hi ha millors resultats escolars, el sector privat és gairebé inexistent, i que, en canvi, un sistema educatiu que escolaritza tot tipus d'alumnat en un mateix tipus de centre i posa els recursos que cal allà on hi ha més dificultats, és justament la millor opció per augmentar el nivell de resultats de l'alumnat.
- En definitiva, és una llei que perjudica directament l'ensenyament públic i que es carrega el model d'escola pública, laica, catalana, democràtica, participativa..., per la qual, durant la transició democràtica, va lluitar la comunitat educativa progressista del nostre país.